

FARNÍ MĚSÍČNÍK

www.farnostbrumov.cz

Zpravodaj Římskokatolické farnosti sv. Václava
Brumov - Bylnice • Sv. Štěpán • Sidonie

14. 1. 2018

2. neděle

v mezidobí

Číslo: 2

Ročník: 23

Dostali jsme příležitost nových dnů; kéž je s Boží pomocí dokážeme naplnit dobrem.

Moudrá slova sv. Matky Terezy z Kalkaty.

Boha musíme najít. Nikdy ho však nenajdeme v hlučné činnosti a v rozptylujícím spěchu.

Nemůžeme se přenést do Boží přítomnosti, pokud se nepřinutíme přenést do vnějšího i vnitřního ticha. Podívejte se na přírodu, v jakém hlubokém tichu roste strom, květina, tráva, jak vycházejí a zapadají hvězdy, měsíc, slunce. Ticho dává nový úhel pohledu na všechno.

Čím více dostaneme v tichu modlitby, tím více můžeme svým činným životem rozdávat. Potřebujeme ticho, abychom se dotkli srdcí. Není důležité, co říkáme my, důležité je, co říká Bůh nám a co chce říci našim prostřednictvím.

V tichu na nás čeká Ježíš. V tichu nám bude naslouchat, v tichu bude mluvit k našim srdcím a my budeme vnímat jeho slova.

Drazí farníci, ať v tomto roce každý z Vás denně nalezne pro sebe chvíli ticha – ztišení, ve kterém se setkáte s Bohem.

To Vám přeje redakce Fm a k tomu žehná Vás otec Richard.

Duchovní slovo

Irské novoroční přání

Abys zůstal ušetřen každého utrpení – to ti nepřeji, ani to, aby tvá další cesta byla samá růže a aby po tvé tváři neskanula žádná slza, abys nezakusil žádnou bolest, - ne, nic z toho ti do nového roku nepřeji.

Vždyť slzy očišťují srdce, utrpení zušlechťuje, bolest a úzkost tě uvedou do společenství s Marií a Dítětem

a jejich úsměv tě naplní důvěrou a útěchou.

Mé přání tobě zní spíše takto:

kéž bys byl vděčný a povždy uchovával ve svém srdci drahocennou vzpomínku na dobré věci svého života;

abys vždy statečně obstál ve zkoušce,

když tvrdě spočíne kříž na tvých ramenou,

když vrchol, k němuž nutno vystoupit, se zdá nedosažitelný

a světlo naděje mizí v tmách;

aby Boží dary v tomto rostly a celý rok ti pomáhaly vnášet radost, sílu v duše těch, s nimiž tě spojuje láska;

abys vždy měl přítele, jenž je opravdový

a je hoden tvého přátelství,

jenž ti dodá důvěry, když ti síly slábnou a nedostává se ti světla;

abys vytrval vždy v bouřích a dosáhl tak výšin;

aby tě v radosti i bolesti stále provázel

láskyplný úsměv vtěleného Slova

a aby tě s Pánem pojila vždy vroucí láska,

jak On si to s touhou přeje – kvůli tobě.

Bůh je láska a On je ten, který na prvním místě slouží láskou každému z nás. Když se podíváme na Ježíšův život, tak vidíme, že celý je naplněn službou člověku. Jeho narození, jeho skrytý život dělníka v Nazaretě, jeho veřejná činnost, jeho umučení i vzkříšení. On říká: „Syn člověka nepřišel, aby si nechal sloužit, ale aby sloužil a dal svůj život za druhé.“.....Tato jeho služba nás proměňuje a vede nás k tomu, abychom i my sami sloužili; se stejnou nezištností a láskou, tak jako On.

Pán nám dává čas pozemského života, abychom ho nepromarnili, ale naplnili láskou. Nechtějí se od nás velké a okázalé skutky, ale všední, každodenní obyčejná služba.

A tak prosme Ježíše Krista, našeho Pána a našeho Krále, aby nám dal milost dobře využít čas, který nám dal a naplnit ho láskou.

Úryvek z homilie o. Vojtěcha Koukala.

Naše farnost dnes

Z farních matrik - prosinec 2017

Pokřtěni byli:

Hynek Juráň
Marián Šimon Ďulík

Pohřbeni byli:

Marie Milchová 91 let
Marie Kolínková 90 let
Josef Skřek 88 let
Jiřina Lysáčková 91 let
Ladislav Ginter 90 let
Anna Kantnerová 88 let
Františka Surá 90 let

Bylo:

- Rorátní mše svatá
- Fatimské pobožnosti
- Vánoční svátost smíření
- Výstava betlémů v DDM
- Roznášení betlémského světla
- Vánoční koncert
- Večer chval
- Setkání pomocníků farnosti
- Koncert pěveckého sboru Trávnice v kostele
- Tříkrálová sbírka

Bude:

- 20. 1. 17.00 hod. Večer chval
- 3. 2. Hromniční setkání matek ve Šternberku – podrobnosti v oznamech

Poděkování

Milí přátelé v Kristu,
chci Vás pozdravit a velice moc Vám všem poděkovat za zasláné známky na pomoc misiím. Není rozhodující kolik toho bylo, každý přispěl dle svých možností. Opět za Vás za všechny bude

sloužena mše svatá, a to 22. 12. 2017 v pátek 6.30 (rorátní) v kostele Nanebevzetí

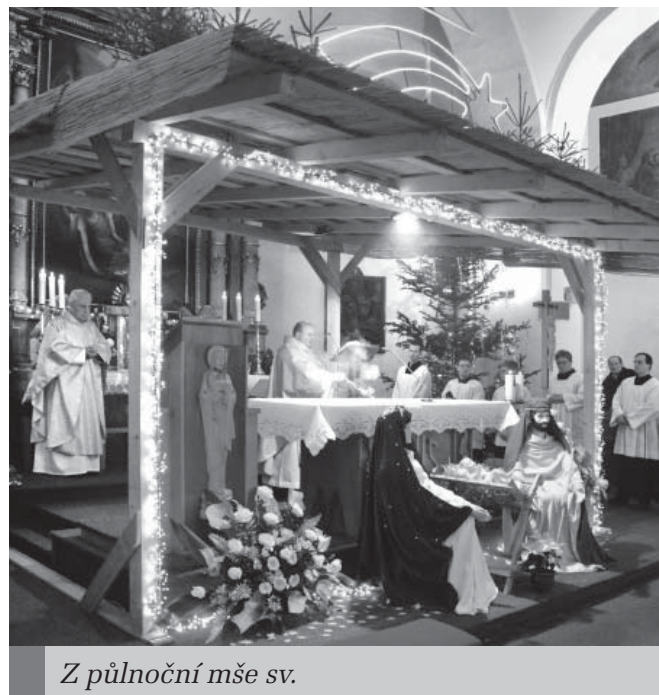
P. Marie ve Valašském Meziříčí. Ráda bych Vám to věnovala jako dárek k Vánocům. Všem Vám Pán Bůh zaplať.

Boží požehnání, radost, moc darů zdraví všem vyprošuje pastorační asistentka

**Ludmila Vránová Římskokatolická farnost,
Křížkovského 8 / 60 757 01 Valašské Meziříčí**

Poznámka: Poděkování nebylo možno předat dříve jiným způsobem; dárci neuvedli své adresy. Pokud někdo chce zaslat použité známky na pomoc misiím, může je poslat na výše uvedenou adresu.

Redakce F.m.

Anděl

Když jsem studoval na keramika, měli jsme spolužáka – skvělého. Jenže tehdy jsme byli všichni na startu, a to, že on nás předbíhal, to nás dopalovalo. Záviděli jsme mu. Na oko jsme s ním kamarádili. Teprve dneska, s odstupem času, vidím, co jsme byli za prevíty.

Byl zbožný. Pracoval na sošce anděla pro farní kostel někde na Vysočině. Měli tam starého pana faráře a tomu chtěl tu sošku dát k padesátému výročí jeho svěcení. Chodívali jsme se na tu sošku dívat, pánové, to vám byla opravdu nebeská krása. Jakoby se do toho anděla slily všechny naše sny, všechny touhy po dívce, kterou bychom chtěli milovat, i po kamarádovi, kterého bychom si přáli. Člověk se podíval tomu andělovi do očí a měl chuť si kleknout. Nebo udělat něco moc krásného. Jenže byli jsme prevíty.

Když náš kamarád chtěl sošku vypálit, otevřeli jsme pec a pomatklali jsme tu sošku kdečím: starým krémem na boty, zbytky barev

Letošní perníkový betlém

na glazování. Holky na toho anděla stříkaly voňavky a laky na vlasy. Byli jsme dost opilí, při té naší hrozné práci jsme se pořád smáli a děvčata se hihňala. Představovali jsme si, co se stane, až kolega vytáhne anděla, strašidelného bubáka.

Když přišel čas, všichni jsme se seběhli. Zadržovali jsme smích, tajili jsme dech, ani jsme nedutali, jen jsme po sobě pokukovali... Otevřel pec. A my jsme strnuli. V peci stál anděl. Zářil. Vycházelo z něj světlo, jakoby uprostřed něj hořel plamen, vysoký, jasný plamen. A světlo se vylévalo do všech, kdo byli nablízku. A to dělala ta glazura, nepochopitelná glazura, která anděla oblékala do démantové záře. Zírali jsme a zírali. Kolega také strnul. Pak se pokřižoval a my jsme slyšeli, jak mumlá kratičkou modlitbu. Nechápal, co se stalo. Nechápal stejně jako my. Myslím, že jeho pan farář nikdy nedostal krásnější dárek.

Teď už jsem pár let věřící a z tohoto nového pohledu posuzuji tuto událost. Když někdo něco velikého a krásného chce dokázat a udělá pro to všechno, co může, není síla, která by mu zabránila zvítězit. I kdyby se proti němu spikli všichni... I kdyby jeho milované dílo pomazali kdečím, poházeli blátem, nakonec se stejně před ním – a pro něj i pro ně – rozzáří. Jakoby ten anděl, kterého jsme chtěli potupit, nám z pece zazpíval velkou píseň o základním tajemství života.

O tom, že ti, kdo jsou dobří a chtějí dobré, jsou chráněni. Vždy chráněni. A každá špína nakonec zmizí a roztaje v jejich vítězství.

Podle E. Martina

Ruka

Jeden chlapec šel mamince nakoupit. Dával si pozor, aby na nic nezapomněl a udělal všechno tak, jak mu maminka nakázala. Prodavač za odměnu sundal z regálu velkou krabici bonbonů, otevřel ji a řekl:

„Vezmi si, mladý muži!“

Chlapec popadl jeden bonbon, ale prodavač ho pobídl:

„Jen si vezmi všechny, co pobereš do ruky.“

Chlapec na něj upřel své velké oči.

„No... tak mi je podejte vy.“

„Proč?“

„Protože máte větší ruku.“

Když se modlíme, neměme prosby malostí své víry. Prostě si jenom pamatujme, že Boží ruka je větší.

Míň než nic

„Řekni mi, kolik váží jedna vločka sněhu?“ zeptala se sýkorka holubice.

„Míň než nic,“ odpověděla holubice. Sýkorka tedy vyprávěla holubici svůj příběh:

„Odpočívala jsem na větvi borovice a začalo sněžit. Ne nějaká bouře, to ne, vločky se lehounce snášely na větev, pěkně pomaloučku. Protože jsem neměla co dělat, začala jsem počítat vločky, které dopadly na mou větev. Spadlo jich 3 751 952. Když pomalu a lehounce dopadla ta, při které jsem došla k číslu 3 751 953, která vážila míň než nic, jak jsi řekla - větev praskla...“ Sýkorka dovyprávěla a uletěla pryč. Holubice, která od dob Noemových představuje symbol míru, se na chvíli zamyslela a pak vyslovila svou myšlenku: „Možná že chybí jen jeden člověk, aby na světě zavládl mír... „

Snad chybíš právě ty.

Mše sv. 8. 12., při které mariáni obnovují své řeholní sliby

Z historie farnosti

Rok 1941

Dne 11. a 12. června bylo ve zdejší farnosti udělováno sv. biřmování. Odpoledne dne 10. června přijel vdp světící biskup Dr Josef Schinzel autem z Velehradu. U farní budovy přivítal jej místní farář, p. děkan Vilém Skácel, starostové obcí a družičky. Uvítání bylo velkolepé, ndp biskup se v něm vyjádřil, že v německých obcích by jej tak nevítali. Byli zde biřmování kromě biřmovanců z farnosti brumovské, též biřmovanci ze Štítné, Lidečka, Vlachovic, Slavičina a Vel. Újezda. Bylo zde biřmováno přes 2 000 biřmovanců. U oběda bylo duchovenstvo z farností biřmovanců, p. baron s chotí, p. okresní hejtman z Uh. Brodu a jiní vzácní hosté. Farníci přispěli k biřmování potravinami o které byla v této době válečné veliká nouze.

V létě a na podzim bylo náměstí upraveno jako park, rovněž prostranství před farou bylo upraveno jako zahrádka.

Rok 1942

Začátkem roku 1942 přišlo nařízení odevzdati kostelní zvony. Tyto byly zařazovány do skupiny A B C D. Do skupiny D patřily staré památné zvony a ty byly kostelům ponechány. Náš kostel měl odevzdati všechny

zvony, vyjma nejmenšího umíráčku. Poněvadž v našem kostele jest jeden starý památný zvon který po poškození ohněm byl v r 1713 znova ulit, napsal tehdejší farář Aug. Opravil památkovému úřadu v Brně žádost, aby tento zvon byl vzat v ochranu a uvedl důvody, proč by tento zvon měl býti zachován: 1. jest to starý památný zvon, který byl před r 1731 ulit, 2. že ani za světové války v roce 1914 – 1918 nebyl requirován, 3. že zdejší lid jest velmi chudý a proto jemu bude těžko poříditi se nové zvony, 4. při sbírce teplého oděvu pro vojáky německé na ruské frontě daroval zdejší lid poměrně velmi mnoho. Památkový úřad nařídil, aby ozdoby, nápisy a obrazy na zvonu byly otisknuty do papírové kaše a okopírovány. Ježto při 30° mrazu to nebylo možno, poslal farář zvětšenou fotografii. Dlouho o zvonech nebylo rozhodnuto a tu povstaly mezi lidem bajky, že pí baronka Rainer – Harbach dala náhradou za tyto zvony 40 kusů dobytka, 100 000 K a mnoho železa. Dlouho se však tato bajka neudržela, protože dne 7 dubna 1942 byly zvony requirovány. Po dobrozdání requirujícího úředníka byl tento starý zvon ponechán a byly vzaty zvony: sv. Josef sv. Rodina a umíráček.

V květnu r. 1942 byly okraje cesty do kostela na kostelním nádvoří ozdobena růžovými keříky a kolem kostela byly též nasázeny ozdobné keře. Zahrádka před farou byla též vysázena ozdobnými keři, stromky a květinami.

Vilém Skácel děkan

Svědectví

Je tomu již řada let, co do naší televize začaly pronikat zahraniční seriály. A před pár lety začaly – aniž bych si to delší dobu uvědomovala – pronikat až příliš mnoho i do mého života. Zvláště do jednoho z nich jsem byla doslova vtažená. A tak jsem pravidelně každý den „fušovala“ autorovi seriálu do práce. Mou první starostí bylo, jak se bude vyvíjet osud hrdinů. Dobře vysílání jsem podřizovala svůj denní rozvrh. Když něco nebo někdo ohrožoval přísun další „dávky“ dalšího dílu seriálu, byla jsem podrážděná a nevrlá. Zájem o rodinu se tak pomalu dostával až na druhé místo, což jsem si také neuvědomovala. Navenek jsem sice stihla všechny domácí práce, ale čas, který měl patřit rodinnému společenství, pohltil seriál. Ani toto jsem dlouho vůbec nepostřehla.

Dnes vidím, že to, co mě zachránilo, byla modlitba. I když seriály a televize doslova rozbily společné prožívání dne s rodinou, naštěstí jsem se dál modlila. V tom jsem zůstala vytrvalá. A tak mě Pán Bůh doslova ze dne na den vzal za slovo, když jsem vyslovovala ono známé „buď vůle Tvá“, a můj vztah k seriálům mi pomohl utnout. Dodnes je to pro mě doslova tajemstvím, jak se vše rychle událo. Náhle mi zapálilo, že toto určitě není to, co Bůh pro mě a pro mou rodinu chce. A co víc, v modlitbě jsem od Něj dostala i sílu s tím skoncovat. Velmi rychle, prakticky ze dne na den. Jinak to u závislostí vlastně ani nejde. Navíc jsem pochopila, že seriály nejen kradou čas. Celkově vzato, když v něčí společnosti trávíte každodenně spoustu času, nějak vás to ovlivní. A v těch mých seriálech byl soudobý konzumní styl života oblečen do tak lákavých šatů, že nepodlehnout mu je téměř nemožné. Mohla bych vyjmenovat i více, v čem mi Pán doslova „otevřel oči“. Snad ještě jen jedno: zkusme si dát na pomyslné misky vah to, co nám dnešní seriály dávají dobrého a co špatného. A upřímně si zkusme také odpovědět, zda jsme kvůli těmto pořadům blíže lidem, Bohu a nebi. Vždy jsem si myslela, že závislosti jsou na kouření, automatech a podobně. Po této své zkušenosti ale říkám, že závislosti se nám může stát cokoli, co začne narušovat řád vztahů, dne i života.

*Martina (redakčně upraveno)
Z časopisu Milujte se 43/2017*

Noví svatí

Faustyna Kowalska

Maria Faustyna Kowalska

Narodila se 25. srpna 1905 ve vsi Głogowiec nedaleko polského města Łódz. O dva dny později přijala při křtu jméno Helena. Byla třetí z desíti dětí. Její rodiče Stanislav a Mariana byli velice chudí. Její otec pracoval jako tesař. Faustyna tuto chudobu na hranici nouze později popisuje ve svých vzpomínkách. Do školy chodila necelé tři roky. Často se jako dítě ve škole kvůli chudobě stávala terčem zlých urážek. Někdy neměla co na sebe, proto nemohla ani pravidelně navštěvovat nedělní bohoslužby. To jí však nepřekáželo v osobních modlitbách i společných pobožnostech v domácím prostředí. Již jako osmileté dítě uslyšela osobní Boží pozvání pro řeholní život, které se jí vrylo hluboko do srdce. Toto rozhodnutí pověděla rodičům, ale oni byli zásadně proti. Faustyna se snažila Boží pozvání přehlušit, avšak Ježíš jí důrazněji prokázal zvláštní povolání. Ve svých životopisných vzpomínkách popisuje, jak spatřila trpícího Spasitele, když byla na tanečním parketu a snažila se tak nevnímat Ježíšova slova: „*Jak dlouho tě mám snášet a jak dlouho mě budeš klamat?*“ (Dn. 9) Od té chvíle se chtěla zasvětit pouze Ježíšovi.

Zamířila do Varšavy a snažně se pokoušela najít kláštery, které by ji přijaly, ale bez výsledku. Nakonec byla přijata 1. srpna roku 1925 jako postulanka do klauzury kláštera Kongregace sester Matky Božího Milosrdenství ve Varšavě. Ve svém deníčku zachytila své pocity: „Připadalo mi, že jsem vstoupila do ráje. Ze srdce mi neustávala tryskat děkovaná modlitba.“ (Dn. 17). Později ji poslaly sestry do Krakova, kde 30. dubna 1926 složila první a po pěti letech věčné řeholní sliby čistoty, chudoby a poslušnosti. V kongregaci přijala jméno Marie Faustyna. Pohybovala se v několika kongregačních domech, nejdéle v Krakově, Plocku a ve Vilně a tam pracovala v kuchyni, na zahradě nebo jako vrátná. Svě povinnosti a řeholní pravidla plnila s velkou odevzdaností a věrností. Z jejího osobitého charakteru vyčnívala přirozená, soustředěná a mlčenlivá povaha s přáním nezištné lásky.

Celý život sestra Faustyna usilovala o dokonalejší sjednocení s Bohem a s velikou obětavostí spolupracovala s Ježíšem na díle záchranu duší. „Můj Ježíši, Ty víš, že jsem od raného mládí toužila stát se velikou svatou, to znamená toužila jsem Tě milovat tak velikou láskou, jak Tě dosud ještě žádná duše nemilovala“ (Dn. 1372).

Vysilující povinnosti a přísné posty oslabily její tělesný organismus a zanedlouho onemocněla tuberkulózou. Sestra Faustyna dala svůj život v oběť za hříšníky, a proto také pro záchranu duší zakoušela různá utrpení. 1. května 1933 složila věčné sliby. Pater Josef Orchowski vydává o ní toto svědectví: „Kristus udělal sestře Faustyně mnoho milostí a také mystických zážitků. Vyvolil si ji, aby jejím prostřednictvím předal světu poselství o Božím Milosrdenství. »Ve Starém zákoně jsem posílal ke svému lidu proroky s hromobitím. Dnes posílám tebe k celému lidstvu se svým milosrdenstvím. Nechci nemocné lidstvo trestat, ale chci je vyléčit a přitisknout na své milosrdné srdce«“ (D 588).

Duchovně zcela zralá, mysticky spojená s Bohem, avšak fyzicky úplně vyčerpaná, zemřela v pověsti svatosti 5. října roku 1938 ve věku 33 let. V kongregaci sloužila 13 let. Její tělo se dnes nachází ve společné hrobce na komunitním hřbitově v Krakově-Lagiewnikách.

18. 4. 1993 byla v Římě blahorečena. Kanonizační proces byl uzavřen 20. 12. 1999 vyhlášením dekretu o zázraku na její přímluvu a 30. 4. 2000 ji papež Jan Pavel II. slavnostně kanonizoval.

Poslání

Poslání této prosté, ale statečné a pevně Bohu důvěřující sestry Faustyny spočívalo v těchto bodech:

- Hlásání pravd víry zjevených v Písmu svatém o milosrdné lásce Boha ke každému člověku, i k tomu největšímu hříšníkovi.

- V probuzení hnutí apoštolů Božího milosrdenství, které má za cíl vyprošovat světu Boží milosrdenství a usilovat o křesťanskou dokonalost v duchu evangelia dětinnou důvěrou v Boha a činnou láskou k bližním.

- Vyprošování Božího milosrdenství praktikováním nových způsobů Boží úcty, které Ježíš Faustynu naučil. Řekl: „Posílám celému lidstvu tebe se svým milosrdenstvím. Nechci zraněné lidstvo trestat, nýbrž toužím je vyléčit přivinutím na své milosrdné Srdce“ (Dn. 1588). „Jsi sekretářkou mého milosrdenství; vyvolil jsem tě pro tento úřad v tomto i v budoucím životě (Dn. 1605), (...) abys duším dávala poznat mé veliké milosrdenství, které k nim mám, a vybízela je k důvěře v propast mého milosrdenství“ (Dn. 1567).

Způsoby rozšiřující úctu k Božímu Milosrdenství jsou následující:

- *Obraz Božího Milosrdenství* s nápisem: „Ježíši, důvěřuji Ti“

- Svátek Božího Milosrdenství o první neděli po Velikonocích

- Korunka k Božímu Milosrdenství a modlitba v hodině Milosrdenství

Z liturgie

14. 1. 2018 2. neděle v mezidobí

„Viděli, kde bydlí, a zůstali u něho.“

1. čtení: 1Sam 3,3b-10-19

2. čtení: 1Kor 6,13c-15a.17-20

Evangelium: Jan 1,35-42

Jan stál se dvěma ze svých učedníků. Pohlédl na Ježíše, jak jde kolem, a řekl: „Hle, beránek Boží!“ Ti dva učedníci slyšeli, co říká, a šli za Ježíšem. Ježíš se obrátil a viděl, že jdou za ním. Zeptal se jich: „Co byste chtěli?“ Odpověděli mu: „Rabi“ - to přeloženo znamená Mistr - „kde bydlíš?“ Řekl jim: „Pojďte a uvidíte!“ Šli tedy, viděli, kde bydlí, a ten den zůstali u něho; bylo kolem čtyř hodin odpoledne. Jeden z těch dvou učedníků, kteří to od Jana slyšeli a šli za ním, byl Ondřej, bratr Šimona Petra. Ten nejdříve našel svého bratra Šimona a řekl mu: „Našli jsme Mesiáše!“ - to přeloženo znamená Kristus - a přivedl ho k Ježíšovi. Ježíš na něj pohlédl a řekl: „Ty jsi Šimon, syn Janův. Budeš se jmenovat Kéfas“, to je v překladu Petr, Skála.

Ozvěna slova:

„Pane, kde bydlíš?“ Tak se museli ptát učedníci, neboť se nespokojili jen s povrchním a počátečním poznáním. Přestože znali Krista ze svědectví Jana Křtitele, přestože ho následovali, chtěli ještě víc. Chtěli navázat důvěrnější vztah s tímto tajemným Beránkem, a proto chtěli zůstat u něj. Evangelium nám ukazuje, že první učedníci nepoznali Krista jen ze svědectví druhého člověka, ale i z vlastní zkušenosti. Obojí je třeba - slovo zkušenějšího, toho, kdo už Krista poznal, ale i vlastní zkušenost. Je jasné, že ani první, ani druhé se nedá přivolat mávnutím kouzelného proutku. Obojí je skutečným darem. Ale na nás je, abychom hledali jak člověka, který nás povede ke Kristu, tedy duchovního průvodce, tak i osobní setkání s Kristem. A paradoxně v tomto hledání

občas zakusíme to, co první učedníci: Ježíš je nám blízko, je zde přítomný, ale potřebujeme Jana Křtitele, který nám řekne: „Hle, tady je Kristus, on kráčí právě kolem tebe“. Takové hledání se někdy neobejde bez bolesti. Bůh však nemůže nechat nenaplněnou tu touhu, kterou On sám jako první vložil do našeho srdce - a proto dává čas milosti, čas setkání s Kristem. A pokud jsme někdy mohli poznat Krista důvěrněji, pak nezapomeňme na to, že nestačilo ho poznat jednou - je třeba stále hledat jeho tvář. Ježíše nemůžeme uzamknout do svého světa. Nemůžeme ani učinit stálými ta setkání, která jsme s ním mohli prožít. Pokud jsme měli štěstí pobýt u Krista, nezapomeňme, že jsme ještě nepoznali Krista tak, jak je. Ten jeho domov stále hledáme. A toto hledání je vlastně touhou poznávat Krista stále hlouběji.

21. 1. 2018 3. neděle v mezidobí „Obráťte se a věřte evangeliu.“

1. čtení: Jon 3,1-5.10

2. čtení: 1Kor 7,29-31

Evangelium: Mk 1,14-20

Když byl Jan Křtitel uvězněn, přišel Ježíš do Galileje a hlásal tam Boží evangelium: „Naplnil se čas a přiblížilo se Boží království. Obráťte se a věřte evangeliu.“ Když šel podél Galilejského moře, uviděl Šimona a jeho bratra Ondřeje, jak loví v moři; byli totiž rybáři. Ježíš jim řekl: „Pojďte za mnou a udělám z vás rybáře lidí.“ Ihned nechali sítě a následovali ho. Když popošel o něco dále, uviděl Zebedeova syna Jakuba a jeho bratra Jana, jak na lodi spravují sítě; a hned je povolal. Zanechali svého otce Zebedea na lodi s pomocníky a odešli za ním.

Ozvěna slova:

„Obráťte se“, doslova „změňte smýšlení“, neznamená, polepšete se, ani vraťte se k Bohu. Změna smýšlení tkví v tom, že je třeba zaměnit smýšlení starého člověka smýšlením evangelia, obsahem Ježíšovy zvěsti, ujištěním o Boží zachraňující přítomnosti. Proto „změňte smýšlení“ je upřesněno výzvou „věřte evangeliu“. Staré smýšlení se má nahradit novým, evangelním, které je v první řadě ujištěním o Boží mocné přítomnosti, učením o životním stylu křesťana. Avšak přijmout evangelní smýšlení je možné jen vírou: proto věřte evangeliu. Toto smýšlení se má pak projevit i navenek. Obrácení je i přiblížením se k Bohu, odpověď na Boží přícházení, Boží blízkost. Je to návrat k Bohu ve smyslu přilnutí k něčemu novému, k novému Božímu příchodu, k evangeliu. Motivací obrácení není hrozící trest, ale Boží dobrota, zachraňující Boží přítomnost. Ježíš povolává učedníky uprostřed jejich zaměstnání. Učedníci tak opouštějí jistý zdroj obživy, aby mohli následovat svého nového učitele. Jejich nepřipravenost a nezáměr vyprávěče o jejich vnitřní pocity - to vše má za cíl vyzdvihnout neodolatelnost Ježíšova pozvání. První učedníci jsou vzorem odpovědi na Ježíšovo

volání k obrácení. Nesmí se však přehlédnout, že tito rybáři přijali zároveň i specifické povolání ke službě. Jejich konkrétní odpověď není tedy všeobecně platným pravidlem. Oni jsou vzorem pouze v poslušnosti Ježíšovu slovu.

Slovo Boží v liturgii:

28. 1. 2018 4. neděle v mezidobí

1. čtení: Dt 18,15-20

2. čtení: 1Kor 7,32-35

Evangelium: Mk 1,21-28

2. 2. 2018 Uvedení Páně do chrámu

1. čtení: Mal 3,1-4

2. čtení: Žid 2,14-18

Evangelium: Lk 2,22-40

4. 2. 2018 5. neděle v mezidobí

1. čtení: Job 7,1-4.6-7

2. čtení: 1Kor 9,16-19.22-23

Evangelium: Mk 1,29-39

Úmysly apoštolátu modlitby - leden

Evangelizační úmysl

Aby křesťané i ostatní náboženské menšiny v asijských zemích mohli svoji víru žít v plné svobodě.

Národní úmysl

Za odpovědný přístup občanů k prezidentským volbám v naší zemi.

Něco pro zasmání

● Muž se ptá své manželky, co by si přála k Vánocům? Ta mu odvětí: „Nevím.“ Uběhne pár dní a oba sedí pod štědrovečerním stromkem a rozbalují dárečky. Žena se pustí do vybalování, když tu na ní z lesklého papíru vypadne špinavý, rezavý, kus plechu. -“Co je to?“ nechápe manželka. -“Nevím.“ muž na to.

● Přejde babička od kadeřnice, posadí si vnoučka na koleno a v dobrém rozmaru se ho ptá: „Tak co, Honzíku, nevypadám jak stará bába?“ „Ne, babičko, teď vypadáš jak starý dědek!“

Mše sv. v Sidonii

- 6. 1. Za rodiče Máriu a Josefa Valentovy
- 13. 1. Za rodiče Julii a Aloise Bartlovy a Emila Šánka
- 20. 1. Za rodiče Marii a Ladislava Běhunčikovy
- 27. 1. Za rodiče Janu a Aloise Kostkovy
- 3. 2. Za Antonína Vaculku, synovce Vlastíka a Kryštofka
- 10. 2. Za rodiče Kuhejdovy

Úmysly mší svatých na měsíc leden – únor 2018

15.	PO	7.30	Za + Jana Zvoníčka, dvoje + rodiče a Boží požehnání pro živou rodinu
16.	ÚT	17.00	Za + Jana Struhaře, + rodiče z obou stran, dar zdraví a ochranu P. Marie pro živou rodinu
17.	ST	17.00	Za + Miladu Zvoníčkovou, jejího + manžela Karla Zvoníčka, + rodiče z obou stran a Boží požehnání pro živou rodinu
18.	ČT	17.00	Za + Ladislava Kroupu, jeho + rodiče, + sourozence a duše v očistci
19.	PÁ	17.00	Za + Josefa Jahodu, jeho + otce Stanislava a Boží požehnání pro celou živou rodinu
20.	SO	7.30	Za + Marii Ruprechtovou, + syna Ladislava, + rodiče z obou stran a Boží požehnání pro živou rodinu
21.	ND	7.30 9.00 10.30	Za + Josefa Charváta, + sestru Jaroslavu s manželem, + rodiče a Boží požehnání pro živou rodinu Za + rodiče Annu a Jaroslava Lysákovy, + Jitku a Josefa Stružkovy, + Annu a Františka Hořákovy, duše v očistci s prosbou o ochranu a Boží požehnání pro celou živou rodinu Za farníky
22.	PO	7.30	Za + Josefa a Idu Krahulcovy a Boží ochranu pro živou rodinu
23.	ÚT	17.00	Za + Františka, + rodinu Šimoníkovu, Sívkovu, + kněze Karla Divoše, pomoc Boží a ochranu P. Marie pro živou rodinu
24.	ST	17.00	Za + rodiče Šánkovy, obrácení rodiny a uzdravení syna
25.	ČT	17.00	Za + kmotřenky a příbuzenstvo a Boží ochranu pro živou rodinu
26.	PÁ	17.00	Za + Aloise Mikulu, + rodiče Lysákovy, jejich + syna Jana s prosbou o dar zdraví, ochranu P. Marie a Boží požehnání pro celou živou rodinu
27.	SO	7.30	Za svatořečení blahoslaveného otce Jiřího Matuleviče
28.	ND	7.30 9.00 10.30	Za + Vojtěcha Rosenberga, + rodiče, 3+ bratry, + Vincence Miklase, duše v očistci, Boží požehnání a ochranu P. Marie pro živou rodinu Za + Ludmilu Dittrichovou (1. výročí), Boží požehnání a ochranu pro živou rodinu Za farníky
29.	PO	7.30	Za + syna Stanislava (10. výročí úmrtí), živou a + rodinu Bačovu, Durčíkovu, Dvořákovu, Pavelkovu a duše v očistci
30.	ÚT	17.00	Za + Josefa Nováka, + rodiče Novákovy, Fojtíkovy a Boží požehnání pro živou rodinu
31.	ST	17.00	Za + Karla Šánka, rodiče a Boží ochranu pro živou rodinu
1.	ČT	17.00	Za + Jaroslava Bařinku, Václava Vašíčka, Pavla Štěpančíka, Václava Juřenčáka od spolupracovníků
2.	PÁ	7.30 17.00	Za živé a + členy živého růžence Za + Jaroslava Naňáka, + syna Vratislava, + rodiče Naňákovy, Markovy, duše v očistci, pomoc a ochranu Boží pro živou rodinu
3.	SO	7.30	
	ND	7.30 9.00 10.30	Za + rodiče Serišovy, duše v očistci, Boží požehnání pro živou rodinu a ochranu P. Marie Za + syna Václava Fojtíka, + z rodiny, ochranu a pomoc Boží pro živou rodinu Za farníky
4.	PO	7.30	Za + rodiče Emílii a Aloise Dohnalovy, duše v očistci a poděkování za dožití 70 let, Boží požehnání a ochranu pro celou živou rodinu
5.	ÚT	17.00	Za + Elišku a Miroslava Beňovy a požehnání pro živou rodinu
6.	ST	17.00	Za + Stanislava Dorňáka, dvoje + rodiče, duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu
7.	ČT	17.00	Za + Marii Řehákovou, + manžela, dvoje + rodiče, dar zdraví, ochranu a pomoc Boží pro živou rodinu
8.	PÁ	17.00	Za + Josefa a Ludmilu Lysákovy a Boží požehnání pro živou rodinu
9.	SO	7.30	Za + rodiče Pindřákovy, + zetě, + pravnuka, dar zdraví a Boží požehnání pro živou rodinu
10.	ND	7.30 9.00 10.30	Za + Františka Kostku, + syna Františka, + rodiče z obou stran Na poděkování za dožití 75 let života, dar zdraví a ochranu P. Marie pro živou rodinu Za farníky